

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. septembrī Guy Steifer iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-331/17 Steifer/EESK

(Lieta C-727/19 P)

(2020/C 36/20)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Guy Steifer (pārstāvis: M.-A. Lucas, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

Ar 2019. gada 12. decembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. oktobrī iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) – Ligue des droits humains/Conseil des ministres

(Lieta C-817/19)

(2020/C 36/21)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ligue des droits humains

Atbildētāja: Conseil des ministres

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (1) 23. pants, to skatot kopā ar šīs regulas 2. panta 2. punkta d) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tādiem valsts tiesību aktiem kā 2016. gada 25. decembra likums “par pasažieru datu apstrādi”, ar kuru transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/681 (2016. gada 27. aprīlis) par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (2), kā arī Padomes Direktīvu 2004/82/EK (2004. gada 29. aprīlis) par pārvadātāju pienākumu darīt zināmus datus par pasažieriem (3) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/65/ES (2010. gada 20. oktobris) par ziņošanas formalitātēm kuģiem, kuri ienāk dalībvalstu ostās un/vai iziet no tām, un ar ko atceļ Direktīvu 2002/6/EK (4)?
- 2) Vai Direktīvas (ES) 2016/681 I pielikums ir saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu un 52. panta 1. punktu, ciktāl tajā uzskaitītie dati ir ļoti plaši – it īpaši dati, kas minēti Direktīvas (ES) 2016/681 I pielikuma 18. punktā, kuri pārsniedz Direktīvas 2004/82/EK 3. panta 2. punktā minētos datus –, un ciktāl, tos aplūkojot kopā, tie varētu atklāt sensitīvus datus un attiecīgi pārkāptu “stingri nepieciešamā” robežas?

- 3) Vai Direktīvas (ES) 2016/681 I pielikuma 12. un 18. punkts ir saderīgi ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu un 52. panta 1. punktu, ciktāl, ņemot vērā tajā lietoto jēdzienu “tostarp”, tajos minētie dati ir minēti kā piemēri un nav izsmeltoši, tādējādi neievērojot prasību nodrošināt precizitāti un skaidrību noteikumiem, kas rada iejaukšanos tiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesībās uz personas datu aizsardzību?
- 4) Vai Direktīvas (ES) 2016/681 3. panta 4. punkts un tās pašas direktīvas I pielikums ir saderīgi ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu un 52. panta 1. punktu, ciktāl šajās tiesību normās noteiktā pasažieru datu savākšanas, nosūtīšanas un apstrādes sistēma attiecas uz jebkuru personu, kura izmanto attiecīgo transportlīdzekli, neatkarīgi no jebkādiem objektīviem pierādījumiem, kas ļautu uzskatīt, ka šī persona var radīt risku sabiedrības drošībai?
- 5) Vai Direktīvas (ES) 2016/681 6. pants, to skatot kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu un 52. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā apstrīdētais likums, kurā kā “PDR” datu apstrādes mērķis ir atzīta izlūkošanas un drošības dienestu darbības uzraudzība, tādējādi iekļaujot šo mērķi teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanā, atklāšanā, izmeklēšanā un saukšanā pie atbildības par tiem?
- 6) Vai Direktīvas (ES) 2016/681 6. pants ir saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu un 52. panta 1. punktu, ciktāl ar to paredzētais iepriekšējais novērtējums, ņemot vērā korelāciju ar datubāzēm un iepriekš noteiktiem kritērijiem, sistemātiski un vispārīgi tiek piemērots pasažieru datiem neatkarīgi no jebkādiem objektīviem pierādījumiem, kas ļautu uzskatīt, ka šie pasažieri var radīt risku sabiedrības drošībai?
- 7) Vai Direktīvas (ES) 2016/681 12. panta 3. punktā minētais jēdziens “cita kompetentā valsts iestāde” var tikt interpretēts kā tāds, kas attiecas uz PIN, kas izveidota ar 2016. gada 25. decembra likumu, kas tādējādi varētu atļaut piekļuvi “PDR” datiem pēc sešu mēnešu termiņa beigām, veicot *ad hoc* meklēšanu?
- 8) Vai Direktīvas (ES) 2016/681 12. pants, to skatot kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu un 52. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā apstrīdētais tiesību akts, kurā ir paredzēts vispārējs piecus gadus ilgs datu saglabāšanas termiņš, neparedzot atšķirības atkarībā no tā, vai attiecīgie pasažieri, veicot iepriekšēju novērtējumu, var vai nevar radīt risku sabiedrības drošībai?
- 9)
 - a) Vai Direktīva 2004/82/EK ir saderīga ar Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 2. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. pantu, ciktāl tajā noteiktie pienākumi attiecas uz Eiropas Savienības iekšējiem lidojumiem?
 - b) Vai Direktīva 2004/82/EK, to skatot kopā ar Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 2. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā apstrīdētais tiesību akts, kurā, lai apkarotu nelegālo imigrāciju un uzlabotu robežkontroli, ir atļauta tādu pasažieru datu savākšanas un apstrādes sistēma, kas “ieceļo, izceļo vai šķērso valsts teritoriju”, kas var netieši nozīmēt kontroles atjaunošanu pie iekšējām robežām?
- 10) Ja, pamatojoties uz atbildēm uz iepriekš minētajiem prejudiciālajiem jautājumiem, *Cour constitutionnelle* nonāk pie secinājuma, ka apstrīdētajā likumā, ar kuru tostarp ir transponēta Direktīva (ES) 2016/681, nav ievērots viens vai vairāki pienākumi, kas izriet no šajos jautājumos minētajām tiesību normām, vai tā varētu uz laiku saglabāt 2016. gada 25. decembra likuma “par pasažieru datu apstrādi” sekas, lai izvairītos no tiesiskās nedrošības un ļautu iepriekš savāktos un saglabātos datus vēl izmantot likumā paredzētajiem mērķiem?

(¹) OV 2016, L 119, 1. lpp.

(²) OV 2016, L 119, 132. lpp.

(³) OV 2004, L 261, 24. lpp.

(⁴) OV 2010, L 283, 1. lpp.